Gyülekezeti rend

(Church Order)

1958. október 7. Jeffersonville, IN

[1] Végére értünk a Gyülekezeti Házban tartott nagy alkalomnak. Ennek keretében Isten kegyelméből és az Ő segítségével öt estén át igyekeztem az Ige szerinti rendet megalapozni az Úr Jézus Krisztus Gyülekezetében aszerint, amint ezt a Branham Tabernacle-ben (Branham Gyülekezeti Ház) hisszük.

[2] Elsőként azt szeretném elmondani, hogy távollétem ideje alatt a gyülekezet teljesen a pásztor gondjaira van bízva. Én is csak a pásztorra nézek, amikor visszatérek. Tehát a távollétem ideje alatt a pásztorra van bízva, hogy úgy változtasson meg bármit és mindenben úgy cselekedjen, ahogyan ő a Szentlélek vezetése alatt a legjobbnak ítéli meg.

[3] Egy olyan apostoli gyülekezetben hiszünk, mely a mai embereknek apostoli áldást tanít. A teljes Evangéliumban hiszünk. Hisszük, hogy a mi Úr Jézus Krisztusunk által minden jel és csoda, melyről Ő szólt, követni fogja az Ő Gyülekezetét az Úr visszatéréséig. Hiszünk ezekben a dolgokban és hisszük, hogy ezeknek rendben kell megtörténniük, mert a Gyülekezetnek megvan a maga rendje. És minden gyülekezetnek megvan a maga tanítása, rendje és fegyelmezési eljárása.

[4] Senkinek nem kell hozzánk csatlakoznia ahhoz, hogy gyülekezetünk tagja lehessen. Hisszük, hogy az élő Isten egész egyetemes Gyülekezete a testvéreinkből áll. Felekezeti hovatartozástól függetlenül, sok szeretettel várunk mindenkit itt a Branham Gyülekezeti Házban, Indiana államban, Jeffersonville-ben, a Nyolcadik utca és a Penn utca sarkán.

[5] Hiszünk a hit általi megigazulásban, Róm 5:1. Hisszük, hogy annak az embernek, aki hit által megigazult, békessége van az Úr Jézus Krisztussal. Azonban lehetséges, hogy ugyanennek az embernek szokása az ivás, a dohányzás és a többi olyan dolog, amit nem kellene cselekednie: a test tisztátalan, piszkos szokásai.

[6] Aztán hisszük, hogy Jézus Krisztus vére megszenteli ezt az embert az Úr szolgálatára. Ez az, hogy hiszünk a megszentelődésben a Zsid 13:12,13 szerint. „Annakokáért Jézus is, hogy megszentelje az ő tulajdon vére által a népet, a kapun kívül szenvedett.” Hisszük, hogy az Új Szövetség tanít a megszentelődésről, amely az Új Szövetség idejében élő hívőkre vonatkozik, vagyis arra az időre, amelyben most élünk. Hisszük, hogy miután az ember megszentelődött, a tisztátalan szokások eltávoznak belőle.

[7] Hisszük, hogy amikor az illető személy hisz az Úr Jézus Krisztusban, és a tisztátalan szokások már nincsenek meg benne; akkor ő egy jelöltté válik a Szentlélek keresztségre, mely a hívő betöltekezéseként jön el. Aztán amikor a hívő...

[8] Ez így igaz, valahányszor tanítottam erről: mint amikor a tyúkólból veszünk fel egy poharat. A megigazulás az, amikor a poharat felvesszük készen arra, hogy a szívünkben egy céllal használjuk azt. Ezt teszi Isten a bűnös emberrel. A bűnös ekkor még mindig szennyes.

9 Aztán megtisztul Jézus Krisztus vére által. A *„megszentelt”* egy összetett szó. Jelentése: megtisztított, a szolgálatra félretett. Az Ó Szövetségben az oltár szentelte meg az edényt, melyet félretettek a szolgálatra.

10 Hisszük, hogy a Szentlélek ugyanezt az edényt szolgálatba helyezi. Vagyis, hogy a Szentlélek nem egy másik lépés a kegyelemben, hanem ugyanebből a kegyelemből való. Olyan mértékben betölti a hívőt, hogy az 1Kor 12-ben leírt apostoli ajándékoknak megfelelő jelek és csodák mutatkoznak meg ezen a hívő emberen keresztül, amikor a Szentlélek eljön, hogy felvegye az ajándékokat.

11 Azt hiszem, az Ige azt tanítja, hogy az ajándékok és az elhívások visszavonhatatlanok. Vagyis amikor megszületünk erre a világra, egy cél által van küldetésünk itt, mely Istentől van. És még mielőtt felnőnénk, vagyis már gyerekkorunkban bennünk vannak az ajándékok, melyeket csakis a Szentlélek általi betöltekezés hoz működésbe. Azonban az ajándékok, - mint pl. a tanítók, az apostolok, a próféták, a nyelveken szólás és az 1Kor 12-ben leírt kilenc lelki ajándék -, már kezdettől fogva bennünk vannak. Hisszük, hogy ezek az ajándékok ma is működnek és hogy minden gyülekezetben működniük is kell.

12 Úgy látjuk, hogy szerte a világon nagy mértékben kapcsolódik a fanatizmus az olyan emberekhez, akik magukat apostoli hívőknek mondják. Rajongó emberek más vallási rendszerekben is vannak. Ez mindig, minden korban így volt. Az apostoli időkben is így volt ez. Pál úgy beszélt erről, hogy néhányan eljöttek és más tanítások követésére vették rá őket, stb. A saját tanításában azonban azt mondta: „Még ha mennyből való angyal hirdetne is nektek valamit azon kívül, amit nektek hirdettünk, legyen átkozott (Károli: átok).”

13 Mi tehát, a Nyolcadik utca és a Penn utca sarkán álló Branham Gyülekezeti Ház, az Új Szövetség tanításait próbáljuk meg követni. Mert hisszük, hogy Ez a Jézus Krisztus, az Isten Fia. Pál pedig Isten által kiválasztott és elhívott edény volt, aki a pogány gyülekezethez lett elküldve, hogy rendet teremtsen.

14 Hiszünk a vízkeresztségben itt a Branham Gyülekezeti Házban, amely a Biblia apostoli tanítása szerint az Úr Jézus Krisztus nevében, alámerítéssel történik. Minden hozzánk járó hívőnek és minden bennünket meglátogató embernek bármikor lehetősége van a bemerítkezésre, aki az Úr Jézus Krisztus nevében akar megkeresztelkedni. Csak beszéljenek a pásztorral, hogy meg vannak-e térve és hogy hisznek-e az Úr Jézus Krisztusban. A pásztor pedig a lehető leghamarabb, vagy már akkor azonnal meg fogja az ezt kérőket keresztelni. Ez valóban a hívők közösségébe hozza őket. Hisszük, hogy a vízkeresztség által kerülünk be egy közösségbe.

15 A Szentlélek keresztség által pedig bekerülünk a tagok közé, vagyis tagjai leszünk az Úr Jézus Krisztus Testének, mely szerte a világon van.

16 Hisszük azt is, hogy: „Mindenkinek azonban haszonra adatnak a Szentlélek megnyilvánulásai (Károli: ...haszonra adatik a Léleknek kijelentése).” Hisszük, hogy ezek az ajándékok és a többi dolgok működnek a Gyülekezetben. Sóvárogva vágyakozunk arra, hogy a Szentlélek által ajándékokkal bíró emberek eljöjjenek és velünk együtt imádják az Urat.

17 A legtöbb helyen azt látjuk, hogy amikor ezek az ajándékok megvannak az emberekben, ők nem tudják, hogy *hogyan* és *mikor* kell használniuk őket. Ezzel pedig

megbotránkozásra adnak okot. Hisszük, hogy a Sátán pontosan ezt kihasználva igyekszik félelmet kelteni a kívülállókban és a hitetlenekben a csodálatos áldás felé, melyet Isten a mi időnkben adott a Gyülekezetnek.

18 Pál azt mondta: „Azért ha az egész gyülekezet egybegyűl és mindnyájan nyelveken szólnak, bemenvén az idegenek vagy hitetlenek, nem azt mondják-e, hogy őrjöngtök? De ha mindnyájan prófétálnak és bemegy egy hitetlen, vagy avatatlan, az mindenektől megfeddetik, mindenektől megítéltetik, és ilyen módon az ő szívének titkai nyilvánvalókká lesznek; és így arcra borulva imádja az Istent, hirdetvén, hogy bizonnyal az Isten lakik ti bennetek."

19 Hisszük, hogy a hívők között a lelki ajándékokat az adott kor is elrendeli. Nem hihetünk olyan emberben, aki ihletés által prédikálna, aztán ihletett tanító létére megtagadná a gyógyítás ajándékát, vagy a prófétálás ajándékát, a nyelvek ajándékát, a nyelvek magyarázatát vagy bármelyiket a többi ajándék közül.

20 Tehát következzék az én hitem Isten Igéjében, amely szerint Jeffersonville-ben, a Nyolcadik utca és a Penn utca sarkán álló Branham Gyülekezeti Háznak működnie kell. Először is hiszem, hogy a most elmondott dolgok nagyon fontosak, és hogy valóban így, ilyen módon kell meglenniük a Branham Gyülekezeti Házban ahhoz, hogy valóban gyarapodhassunk az Úrban. Ha valamikor is kérdés merül fel ezeket vagy Ezt illetően; az Erről kérdezni kívánó személy bármikor fordulhat hozzám, ha a pásztort nem tudja elérni. Vagy a pásztorral beszéljen a kérdéséről. Ha itthon vagyok, éppen nem úton valamerre, akkor tényleg bármikor örömmel segítek az érdeklődőknek és a pásztornak is. Ezek a dolgok pedig megfelelnek az Igének, és hiszem, hogy ez a Gyülekezet rendje.

21 Úgy gondolom, hogy legelőször is a Branham Gyülekezeti Ház minden tagjának, minden Istent dicsérő emberének olyan nagyon kellene Istentől való szeretettel szeretniük egymást, hogy a szívük vágyakozzon a másik után, amikor el kell menniük, vagy amikor esténként elköszönnek egymástól az összejövetelek után. Igazán hiszek az Isteni szeretetben. Pál apostol azt mondta, hogy ez a szeretet a Szentlélek bizonyítéka. Jézus azt mondta: „Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok." Hisszük, hogy Isten szeretete küldte el Jézus Krisztust a földre, hogy meghaljon mindnyájunkért. „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen." Az örök *Élet* pedig itt Isten saját élete. Mert a Szentlélek keresztség által Isten fiai és lányai leszünk, mely az Ábrahám Magja. És megkapjuk Ábrahám hitét, mellyel Ábrahám akkor hitt Istenben, mielőtt még körülmetélkedett volna.

22 Következő dologként hisszük, hogy az Istent dicsőítő embereknek össze kell jönniük. Nekik az ajándékokkal - pl. nyelvek, kijelentések, magyarázatok, stb. - össze kell jönniük. Ezeknek a tagoknak, vagy inkább ezeknek a hívőknek, legalább 45 perccel vagy egy órával az alkalom megkezdése előtt össze kell jönniük. A gyülekezet épületét már korán nyissák ki, a hívők pedig jöjjenek össze ezeken az estéken legalább 45 perccel vagy egy órával az alkalom megkezdése előtt.

23 Hiszem, hogy a Branham Gyülekezeti Házban mindig lennie kell egy Szentlélekkel betöltekezett zongoristának, aki korán érkezik. Be van töltekezve a Szentlélekkel, és lágyan, nagyon lágyan lelki zenét játszik, mint pl. „Jézus keresztjénél nékem jó / Onnan folyik dicső kegyfolyó / Vérében van szívem békéje / Dics' szent nevére!" Ehhez hasonló

zenét. „Jobban Tiéd, Uram, jobban Tiéd...” „Aki értem megnyíltál...” Vagy: „Ott a keresztnél...”. Ilyen zenét játsszon nagyon lágyan, lassan, miközben egyfolytában a Szentlélekről elmélkedik, akár testvérről, akár testvérnőről van szó.

24 Úgy gondolom, hogy a Szentlélekkel betöltekezett testvéreknek vagy diakónusoknak kell fogadniuk az imádkozni érkezőket. Olyan vendégszeretettel segítsenek nekik elhelyezni a kabátjaikat és a kalapjaikat, és olyan szeretettel mutassák meg nekik az ülőhelyeiket, amelyet csak a Szentlélekkel betöltekezett diakónusok tudnak adni, hogy így lássák haladni az élő Isten Gyülekezetét.

25 Az imádkozni érkezők ne beszélgessenek egymással, ne beszélgessenek valakivel a terem túlsó végéből, és ne csapjanak zajt a gyülekezeti teremben.

26 Csak jöjjenek össze. Először is menjenek talán előre az oltárhoz, és ott halkan imádkozzanak egy pár percig. Ne legyen ilyenkor hangos imádság, mert ezzel megzavarhatunk másokat. Halkan imádkozzunk, hiszen áhítatban vagyunk. Hadd járjon át bennünket az imádat. Lélekben imádkozzunk, aztán menjünk vissza az ülőhelyünkhöz.

27 Vagy ki sem kell menni az oltárhoz. Egyszerűen csak be lehet jönni és leülni az egyik ülőhelyre, hallgatni a zenét. Szemünket becsukva, fejünket meghajtva, csendben imádni Istent egész idő alatt.

28 Aztán ha a Szentlélek kijelent valamit egyikünknek, vagy ha valakit úgy betölt, hogy elkezd nyelveken szólni; akkor az illető személy álljon fel és mondja el az üzenetét. Mindenkinek nyugodtan kell megvárnia, hogy a magyarázatra is sor kerüljön.

29 A magyarázat nem lehet pusztán egy idézet az Igéből, vagy pedig olyan valami, aminek nincs értelme. A magyarázatnak egy üzenetnek kell lennie a gyülekezet felé. Máskülönben úgy gondoljuk, hogy testből volt az, ami elhangzott. Sokszor tapasztalunk ilyet. És hiszem, hogy a Lélek csakis azért szól, hogy épülésére legyen az a Gyülekezetnek.

30 Például a következőhöz hasonló lenne talán az elhangzó üzenet. Tegyük fel, hogy a hívők már gyülekeznek, és hogy betegek is érkeztek már a terembe. Mondjuk van egy férfi, aki megbénult, és fekszik. Soha nem láttuk még. Amikor pedig sor kerül a magyarázatra, akkor valami ilyesmi hangozna el. A magyarázatot elmondó testvér ilyesmit mondana: - Így szól az Úr, hogy ez a férfi aki most itt van közöttünk, ilyen meg ilyen helyről érkezett... És leírná azt a helyet. Aztán tovább folytatná: - Megbénult, mert három vagy négy évvel ezelőtt... És elmondja, mi történt. Például: - Gonosz dolgot cselekedett. Elhagyta a feleségét és a gyermekeit. Elütötte egy teherautó... Vagy valami ehhez hasonlót. - Az akkori sérülése miatt bénult meg. Így szól az Úr. Ha megtér ebből, és megígéri, hogy visszamegy a feleségéhez és kibékül vele, akkor meggyógyulva fog visszatérni a családjához...

31 Aztán még mielőtt bárki bármit is mondana, a teremben lennie kell legalább kettő vagy annál több olyan férfinak, akik lelkileg szilárdak az Evangélium tanításában és akik helyesen ítélik meg a lelki dolgokat. Nekik fel kell állniuk és azt mondaniuk: - Ez az Úrtól van...

32 Ha pedig ez a dolog nem történik meg, akkor szó se legyen nyelveken szólásról a gyülekezetben. Pál azt mondta, hogy ha valaki nyelveken szól, de nincs rá magyarázat, akkor magában szóljon nyelveken, vagy otthon, vagy valahol máshol. Mert az csak az ő számára áldás, de a gyülekezet nem épül belőle.

33 Tehát valaki nyelveken szól, majd elhangzik a magyarázat. Aztán pedig Szent Pál bibliai tanítása alapján ketten vagy hárman megítélik azt, mert minden dolgot két vagy három bírának kell megítélnie.

34 Aztán a Tőle ihletett testvér hadd folytassa. Lehet, hogy egy bizonyos személyt vagy a pásztort arra fogja felszólítani, hogy kézrátétellel imádkozzon az illető betegekért, akik meg fognak gyógyulni. Aztán a pásztor, vagy valaki más, akit a Szentlélek megjelölt, menjen és hittel imádkozzon. Menjen és szolgáljon a beteg ember felé annak megfelelően, amit a Lélek mondott. Akkor pedig az az ember... Bármit is mondjon a Szentlélek, meg fog történni. Azonnal megtörténik, amint a Szentlélek megadta azt.

35 Aztán az emberek örvendezhetnek és hálát adhatnak, magasztalhatják és dicsérhetik Istent, mert Isten akarja, hogy dicsőítsék Őt.

36 Aztán a hívők ismét hajtsák meg a fejüket és újra imádkozzanak, hogy lássák, van-e újabb üzenet, amely által a Szentlélek meg akarja mutatni ezeket az ajándékokat.

37 Miután valaki nyelveken szólt és magyarázat is volt rá, a bírák azt mondják az illetőnek, hogy menjen és cselekedjen az elhangzottak szerint. Ha azonban mégsem történik meg, amit elmondtak; akkor az egész csoport menjen előre az oltárhoz. Ott imádkozzanak Istenhez, hogy vegye le róluk azt a lelket, mert senki nem akarja, hogy ilyen lélek legyen rajta. Tudjuk, hogy bizonyosan hamis lélekről van szó, ami az ellenségtől van és nem Istentől, mert Isten csakis az igazságot mondhatja. Ezt világosan értse meg a gyülekezet, mielőtt elkezdjük gyakorolni ezt az új rendet.

38 Aztán, valami ehhez hasonló történne, hogy az üzenet például a következőként szólna egy bizonyos testvérhez: - A testvér egy vasúti sín mellett lakik, és el kell költöznie onnan, mert földcsuszamlás lesz azon az úton... Vagy valami ehhez hasonlót, ilyesféle dolgot mond el.

39 Ha a bírák ítélete azt mondja, hogy ez Istentől van, akkor vagy engedélyt adnak a gyülekezetnek az üzenet folytatására, vagy az üzenetben elhangzottak megcselekvésére. Utána pedig megfigyelik, hogy az elhangzottak valóban megtörténnek-e.

40 Ha az elhangzott dolog megtörténik, akkor adjunk hálát Istenek és legyünk nagyon hálásak, nagyon hálásak Isten felé a szívünkben. Magasztaljuk és dicsőítsük Őt, és legyünk alázatosak. Mindenek felett legyünk alázatosak.

41 Soha ne váljatok olyan felfuvalkodottá, hogy többet tudjatok ezekről a dolgokról a pásztorotoknál, vagy annál a gyülekezetnél, amelyben imádkoztok. Mert ha eljuttok erre a pontra, akkor azt tanácsolnám nektek, hogy egy másik helyre járjatok Istent imádni. Mert én arra kérem a pásztort, hogy soha semmit ne engedjen, ami a Biblia rendjén kívül van, amint azt itt a gyülekezetben láttuk. Akarjuk, hogy ezek az ajándékok helyénvalóan működjenek az Istent imádók között. Ha valóban helyesen, az Ige szerint tesszük a dolgunkat, akkor meglátjuk, hogy egy hatalmas, csodálatos gyülekezet működik itt a mi Úr Jézus Krisztusunkért.

42 A következő dolog, aminek meg kell történnie, arra vonatkozik, hogyha valaki ezeken az alkalmakon nem a gyülekezeti rend szerint viselkedik. Ilyenkor az egyik, Szentlélekkel betöltekezett diakónus vagy a hívőket fogadó testvér, akiknek a szíve telve van kegyelemmel, odamegy az illető személyhez. Nagyon tisztelettudóan, atyaian helyreinti azt az embert. Vagy ott van a pásztor is, de mégis inkább a diakónusok feladata

ez a helyreigazítás. Hiszen a pásztor a lelki szolgálatok alatt az imaszobában van, vagy valahol egy másik szobában imádkozik.

43 Ha pedig nem hangzanak el üzenetek vagy kijelentések, akkor a gyülekezet meghallgathatja azoknak a testvéreknek a bizonyságtételét, akik szeretnék azt a többiekkel is megosztani. Ha úgy kívánják, felállhatnak és elmondhatják a bizonyságtételüket, egy bizonyságtételt Istent dicsőségére. Nem kötelező ezt tenni, de kellene, hogy elhangozzanak ilyen bizonyságtételek ezeken az Istent imádó alkalmakon a prédikáció, a dicsérő énekek, vagy bármilyen szolgálat előtt.

44 Érti-e a gyülekezet, hogy miközben ezek a dolgok zajlanak, az egész gyülekezet áhítatos lelkületben van, mielőtt az Ige tanítására sor kerül? Aztán a Szentlélek elmélyül az Igében és megmutatja Istent az Igén keresztül, hogy az a ti imádatotoknak megerősítése legyen.

45 Ezután következik a pásztor. Ha üzenetek hangoznak el, akkor mondjuk... A pásztor mondjuk pontosan este fél nyolckor vagy háromnegyed nyolckor következzen. Ha pedig az üzenetek még nem értek véget, amikor a pásztor előjön az imaszobájából... Vagy onnan, ahol volt, hogy a szószékhez lépjen, akkor az egyik testvér szóljon az üzenetet mondó testvérnek. Hiszen a szentek tudják, hogy amikor a pásztor a szószékéhez lép, akkor az ő szolgálatának jött el az ideje. Így bőségesen van idő az ajándékok megnyilvánulására, hogy Isten Lelke bejöjjön a gyülekezetbe.

46 Ha pedig hitetlenek jönnek el a gyülekezetbe és rendbontóan viselkednek, egy kedves szívű testvér menjen oda hozzájuk, például az egyik diakónus vagy az érkezőket fogadó testvér. Mondja meg nekik, hogy megkérné őket arra, hogy tisztelettudóan és illendő módon viselkedjenek a szolgálat végéig, mivel Isten Lelke van jelen az épületben és Isten ajándékai nyilvánulnak meg a Gyülekezet építésére. A hitetlen embernek szeretettel kell elmondani ezt, nem pedig nyersen. Ha pedig olyan dologról van szó, hogy hitetlen emberek részegen jönnek el, vagy hogy valamiért nem engednek a kérésnek és nem viselkednek illendő módon, vagy ha az Úr imádását megzavaró dolgot cselekszenek; akkor ki kell kísérni őket oldalra az egyik hátsó szobába, vagy egy másik terembe, és ott szeretettel beszélni és foglalkozni velük.

47 Most pedig, míg a pásztor a szószékhez ér. Az a javaslatom, hogy itt a Branham Gyülekezeti Házban a pásztor vezesse a gyülekezetet egy-két jó énekben, míg a szószékhez lép. Mert azt láttuk meg, hogy ha túl sokan próbálnak meg tevékenykedni a gyülekezetben, az csak problémát okoz. Azt javaslom, amit magam is tettem, amikor pásztoroltam a gyülekezetet: én magam vezettem az énekeket. És úgy érzem, hogy jó dolog, ha maga a pásztor vezeti az éneklést.

48 A pásztornak minden egyes imaórán ott kell lennie, amikor csoportok jönnek össze imádkozni. Soha nem lehet egyetlen személyre bízni ilyen alkalmak vezetését. Mert úgy tapasztaltuk, hogy elfordulnak valamilyen tanítás irányába, és aztán visszahozzák azt a gyülekezetbe. Az ilyen tanítások sokszor tévtanítások, amelyek nem tartoznak az élő Isten Gyülekezetébe. A pásztornak tehát minden imaórán ott kell lennie, ahol a testvérek összegyűlnek.

49 A pásztor soha ne álljon egyik oldal mellé sem az alkalmakon. Ne mondja azt, hogy ez a csoport ilyen, a másik meg olyan. A pásztor álljon a két csoport közé, menjen oda hozzájuk és azonnal békéltesse ki őket. Ha pedig nem tudja őket kibékíteni, akkor vigyen

magával egy diakónust is. Ha pedig nem hallgatnak sem a pásztorra, sem a diakónusra, akkor mondják el a gyülekezet előtt is, hogy mi történt. Ahogy Jézus mondta: „ Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő. Bizony mondom néktek: amit megköttök a földön, a mennyben is kötve lészen; és amit megoldotok a földön, a mennyben is oldva lészen.”

50 Tehát, amikor a pásztor a szószékhez megy, akkor ő vezessen legalább egy-két éneket, aztán pedig egyenesen kezdje az Igével.

51 Nincs idő ezekre a hosszú-hosszú bizonyságtevő alkalmakra, amikor mindenki feláll, hogy mondjon egy pár szót. A Branham Gyülekezeti Házban ez nem hoz épülést.

52 De ha a kazettát hallgatók közül bárkinek a gyülekezetében épülést hoz, akkor az teljesen rendben van. És nagyon örülünk annak, ha ez épülést hoz a gyülekezetetekben.

53 A miénkben nem hoz épülést, csak zűrzavart okoz. Már több, mint húsz éve pásztorolom ezt a gyülekezetet, és úgy tapasztaltam, hogy csak zűrzavart okozott. Ha valakinek van bizonyságtétele, akkor a prédikáció előtt mondja el a gyülekezetnek, miközben a Szentlélek áldása van ezen.

54 Vagy pedig, bizonyságot tenni nem igazán a gyülekezetben kell, hanem kint a sötét helyeken. Engedjétek, hogy a ti világosságotok ott világítson, ahol sötét van. Menjetek el az országút menti fogadókba és más helyekre, ahol megsokasodott a bűn. Ott engedjétek fényleni a ti világosságotokat. Ezek azok a helyek, ahol a világosságotoknak világítania kell.

55 Ha azonban az Úr megáldott téged és valamilyen nagy, különleges dolgot adott neked, amit el kell mondanod a többieknek; arra ott van a másik alkalom. A prédikáció előtt mondd azt el. Akkor, amikor a Lélek áldása van a bizonyságtételek és kijelentések elmondásán, a nyelveken szóláson és a magyarázaton. Amikor a szentek áhítatban vannak, mielőtt sor kerül az Isten Igéjéből való tanításra.

56 Ezt követően pedig miután a pásztor vezetésével elhangzott az ének, a pásztor maga azonnal vezesse imádságba a gyülekezetet. Miközben ott áll a szószéknél, kérje fel a gyülekezetet arra, hogy hajtsák meg a fejüket imádságra.

57 Azt tapasztaltuk, hogy ezen nagyobb áldás van, és hogy nagyobb rendet hoz a gyülekezet működésébe.

58 Aztán jön a következő dolog, amit a pásztornak tennie kell. Ha a prédikáció előtt egy valódi lelki alkalom volt, amikor a megnyilvánuló ajándékok sokak szívének titkait kijelentették, és ha valóban megtörténtek azok a dolgok, amiket az ajándékoknak kell elvégezniük az ilyen szolgálatokon; akkor Isten Lelke ott van az összejövetelen. A pásztornak pedig nagyon könnyű megtalálnia Isten Lelkét (amely már ott van az összejövetelen) Isten Igéjén, miközben felolvas belőle és megkezdi a prédikációt. Ezt követően a pásztor arról prédikál, amit a Szentlélek a szívére helyez, és megcselekszi a szívén lévő dolgokat, miközben ott áll.

59 A gyülekezetnek pedig csak... Természetesen örvendezhetnek, miközben a pásztor prédikál, és ámént mondhatnak arra, amikor az Ige elhangzik. A Szentlélek azonban megítéli azt, amikor a gyülekezet tagjai felállnak, nyelveken szólnak és meg is magyarázzák azt, miközben a Szentlélek a pásztoron keresztül munkálkodik: „A prófétalelkek engednek a prófétáknak.”

60 A pásztornak fel kell kérnie az ilyen embereket arra, hogy illendő módon viselkedjenek és hogy maradjanak a helyükön. A pásztornak olyan embernek kell lennie, aki nagyon alázatosan viselkedik. Azonban ne legyen túlságosan alázatos. Legyen olyan, mint az Úr Jézus Krisztus. Amikor Ő azt látta, hogy valami helytelen dolog történik a templomban, kötélből ostort készítetett és azzal zavarta ki az embereket onnan. Isten Gyülekezete pedig a legfelső ítélő szerv, a Gyülekezetben pedig a pásztor van a legmagasabb helyen. Az apostoli gyülekezetben pedig a Szentlélek előtt a gyülekezet véne áll a legmagasabb helyen. A Szentlélek az üzenetét közvetlenül a gyülekezet véneihez hozza, ő pedig elmondja azt az embereknek.

61 A szenteknek és az ajándékaiknak megvan a maguk helye. Először is azért, hogy Isten imádására összegyűljenek, amely aztán (amint korábban már mondtam) elhozza az Úr Lelkét az épületbe a pásztornak. A Szentlélek pedig sokkal könnyebben tud munkálkodni a pásztoron keresztül akkor, ha a pásztor tanítását egy igazi lelki összejövetel előzte meg. A Szentlélek az ilyen alkalom után elmélyül az Igében és az Igét tanítja, éppen miután megnyilvánult az ajándékokon keresztül.

62 Ezt követően elhangzik az előre hívás (oltárhoz hívás). És sokan érteni és tudni fogják a Szentlélek munkája által és Isten Igéje által, melyről a pásztor tanított, hogy ti vagytok az élő Isten Gyülekezete. És megtörténik, amit Pál már régen megmondott: „Bemegy egy hitetlen vagy avatatlan... És így arcra borulva imádja az Istent, hirdetvén, hogy bizonnyal az Isten lakik tibennetek.”

Ezeket a dolgokat illendő módon tartsuk be.

63 Most pedig a pásztorunkról, Neville testvérről szólok. Ne felejtsétek, hogy teljesen ő a gyülekezet feje. Neville testvérnek joga van úgy véghezvinni itt dolgokat, ahogyan a Szentlélek tenné. Más szavakkal, joga van bármit megcselekednie, amit a Szentlélek mond neki. A gyülekezetben joga van bármit megtennie, amiben Isten vezeti. A diakónusai fölött is tekintélye van. Másokat is kijelölhet diakónusoknak, elöljáróknak vagy zongoristának; és a gyülekezet bármely másik hivatalán változtathat, ha úgy látja, hogy így vezeti a Szentlélek. És amit Ő tesz, én elismerem azt. Mert hiszem, hogy Neville testvér Istentől való ember. Elismerem, hogy amit ő cselekszik, az az Úrtól van. Megerősítem azt, amit ő tesz, és neki ezért joga van arra, hogy úgy működtesse a gyülekezetet, ahogyan vezetést érez arra. Joga van arra, hogy bármely gyülekezeti hivatal betöltésére más személyeket jelöljön ki. Bízom benne, hogy mindig rendben fognak menni a dolgok és hogy soha nem lesz szükség leváltani bárkit is.

64 Most pedig az Úr áldjon meg mindnyájatokat. Bízom benne, hogy mindezt a legjobb tudásotok szerint fogjátok betartani. A Szentlélek vigyázzon mindnyájatokra.

65 És minden gyülekezeti hivatalt betöltő személy azt tudva lássa el a feladatát, hogy Isten előtt meg kell majd felelnetek arról, hogy hogyan láttátok el a hivatalotokat a gyülekezetben. Mindegyikőtöknek el kell számolnia ezzel.

66 A gyülekezeti hivatalt nem betöltőknek és a gyülekezetünkben lévő drága szenteknek - akik prófétálnak, nyelveken szólnak vagy magyaráznak és kijelentéseket kapnak -, pedig azt mondom, hogy nagyon örülünk annak, hogy itt vagytok az összejöveteleken. Mindenben teljes mértékben együttműködünk veletek, amiről a Szentlélek bizonyságot tesz, hogy Ő mondta nektek. És szeretünk benneteket. Hisszük, hogy ezek az ajándékok megvannak bennetek és hogy hatalmas munkát végeztek el

közöttünk, ha a megfelelő időben és az Ige szerint való módon használjátok őket. Az Úr áldása legyen mindnyájatokon, ez az őszinte imádságom.

67 Keresztények, a kazetta eleje óta még úgy látom, hogy egy dolgot kihagytam. Azt, hogy amikor az emberek nyelveken szólnak, az Ige szerint, ketten vagy hárman cselekedjék ezt. Tehát minden egyes alkalmon két vagy három üzenet hangozzék el. Az Ige szerint így történjen. „Ha valaki nyelveken szól, kettő vagy legfeljebb három legyen, mégpedig egymás után...” Tehát úgy tartsátok meg ezeket a dolgokat, ahogyan a Szentlélek elrendelte őket az Ő Bibliájában. A legjobb tudásom szerint mondom, hogy így kell ezt gyakorolnunk. Pál azt mondta: „Ha valaki nyelveken szól, kettő vagy legfeljebb három legyen, mégpedig egymás után.” Az Úr áldjon meg benneteket.

***